

Yalancı Çoban

Günlerden bir gün, uzak bir ülkede, küçük, şirin bir köy varmış. Bu köyde hiç kimse yalan söylemezmiş, biri hariç. O da küçük çoban.

Küçük çoban, her zaman arkadaşlarına şaka yaptığını sanarak yalanlar söylermiş. Bir gün, çoban sürüsünü alıp meraya götürmüş. Koyunlar, kuzular otlaya dursun, bizim çoban da can sıkıntısından ne şaka yapacağım diye düşünmeye başlamış. Aslında şaka değil, onun şaka sandığı şey yalanın ta kendisi.

Birden aklına gelmiş, köylülere bir şaka yapayım da eğleneyim demiş, köylülere seslenmiş;

– İmdat İmdat! Yetişin ahali, kurt sürüsü kuzulara geldi, yardım edin, yetişin!

Köyde kim var kim yok eline almış sopayı, doğru koşmuşlar çobanın sesine.. Çobanın yanına vardıklarında bir de ne görsünler? Kuzular, koyunlar gönüllerince otlanıp eğlenmiyorlar mı? Anlamışlar çobanın yalan söylediğini. Çobana çok kızmışlar ama bizim çoban şaka yaptığını söyleyerek gülmeye devam etmiş.

Aradan birkaç gün geçmiş, çoban çok eğlenceliydi o şaka. Tekrar yapayım demiş;

– İmdat! Yetişin dostlar, kurtlar sürüye daldı yetişin, yardım edin!

Köylüler, belki bu defa gerçektir diye düşünmüşler, yine koşa koşa çobanın yanına varmışlar ama yine çoban alaycı alaycı gülmeye devam ediyormuş. Köylüler bu defa çok kızmışlar, aralarında sözleşmişler, bir daha bu yalancıya asla inanmayalım diye..

Bir gün, yine çoban kuzuları otlatırken sürüye gerçekten kurtlar saldırmış. Çoban ne kadar bağırmış, çağırılmışsa da ona inanan olmamış. İnsanların güvenini yitirdiğinden bütün servetini kaybetmiş. Yaptığı şeyin şaka olmadığını, yalan olduğunu anlamış ama iş işten geçmiş..